

Въ последно време особено бързо се развива горското застрахователно дѣло въ Скандинавскитѣ страни.

Въ Швейцария работятъ две дружества: едно отъ 1919., второ отъ 1923. година.

Въ Норвегия работи отъ 1911. год. едно кооперативно дружество за застраховка на гори отъ пожаръ. Презъ 1927. година застраховкитѣ при това дружество възлизатъ на 335 милиона крони, а самото дружество разполага съ единъ резервенъ фондъ отъ $1\frac{1}{2}$ милиона крони.

Въ Дания сѣщо работи едно дружество съ успѣхъ въ тая областъ.

Въ Финландия работятъ нѣколко подобни дружества, отъ които едно, основано презъ 1916. год., е имало презъ 1923. г. застраховки за 653 милиона крони срещу 595 милиона за 1922. г.

Въ България частни гори сѣ много малко. Горското стопанство се раздѣля между държавата, общинитѣ и общественитѣ учреждения, главно манастиритѣ. И тѣ сѣ, именно, които понасятъ послѣдствията отъ непрекъснатитѣ пожари по горитѣ. Затова тѣхенъ дългъ е да организиратъ застраховката отъ пожаръ по горитѣ. Защото само така ще се намалятъ страшнитѣ послѣдствия отъ пожаритѣ — и ще се гарантиратъ срѣдства за възстановяване дареното ни отъ природата неоценимо благо.

Д. Г. Бойдевъ

Изъ нашата действителность. — Какво видѣхъ въ с. Добричъ, Хасковско

Бѣхъ въ това село неотдавна и не мога да не изкажа особенитѣ си впечатления отъ него.

То има около 330 кжщи. Има основно училище въ кокетна сграда, на която могатъ да завиждатъ много градски училища, и за каквото могатъ да мечтаятъ дълго още селата въ окръга ни. Има и достатъчно деца за прогимназия, но за сега е откритъ само първи класъ. Не липсва и читалище, което брои сравнително малко членове, — около 50—60 души, — но все пакъ напрегнато живѣе. Тукъ има и доста кръчми, както му е редътъ, въ които се „влагатъ“ доста народни спестявания и се бистри твърде много, за да не кажемъ прекалено много, политиката.

Едно крупно дѣло на селото, това е величествената сграда за общинско управление, съ каквото не може да се похвали никое село въ окръга ни, нито даже много градове.